

Boer, som indeholder Midler af Betydning — dette er naturligvis Udtryk for en Regel, som bekræftes af faa Undtagelser. Som Omstændighederne var, var et Provisorium nødvendigt, og det var derfor efter min Mening rigtigt, at den højtærede Minister skred til at udstede dette Provisorium. Tillige mener jeg, at Provisoriet i det store og hele er affattet, som det burde, og at den Likvidationskomité, som derefter er udnævnt — og det var jo et Hovedspørgsmaal i hele Sagen —, er sammensat saaledes, at man maa sige, at den højtærede Minister her har haft en heldig Haand. Selv Likvidator, som for øvrigt blev valgt af Komiteen, Overretssagfører Poul Andersen, der ikke alene er Jurist, men ogsaa uddannet Bankmand, er jo efter alles Mening særdeles skikket til Posten, det er der ingen, der har modsagt. Naar det lykkedes saa godt for Komiteen med dette Valg af Likvidator, er det sikkert, fordi den højtærede Minister havde sammensat Komiteen saa godt. Green og Dalhoff er jo som Repræsentanter for Nationalbanken og Staten saa godt som selvskevne til at sidde i Komiteen, og den Jurist, som er sat ind, Højesteretssagfører Steglich-Petersen, er efter alles Mening en særdeles dygtig og anset Mand, der ikke alene er saa juridisk kyndig som nogen Sagfører, men ogsaa allerede i en ung Alder har erhvervet sig stor Indsigt i Bankvæsen.

Saa er der Direktør Thranes Valg, som jeg ikke kan sige noget særligt om, for jeg har ikke den Ære at kende Direktør Thrane, men han kom jo nærmest ind efter det Valg, som fandt Sted paa Generalforsamlingen. Med Hensyn til Direktør Helweg er der gjort en Indvending, som jeg ikke tror er objektivt begrundet, nemlig den, at han skulde være Debitor i Diskontobanken. Det forholder sig vist saaledes, at det Aktieselskab, han er Direktør for, Aktieselskabet Titan, havde en Kredit — den har det vist ikke mere — i Diskontobanken, for hvilken der var fuldkommen og solid Sikkerhed, og at Manden saa er Direktør for dette Selskab, kan dog ikke være tilstrækkeligt til at sige, at han er Debitor i Banken. Det er objektivt ikke rigtigt — og bortset herfra har der ikke været anført noget imod Direktør Helwegs Valg. Ud fra denne vistnok objektivt urigtige Paastand om Direktør Helwegs Stilling som Debitor har man udviklet, at det var uheldigt at have en Debitor i denne Komité, for saa blev der ikke gaet haardt nok frem mod Debitorerne, og man har anført Citater af Breve, der er sendt ud til Debitorerne. Jeg maa dog overfor dette

sige, at ogsaa Debitorer skal være Genstand for menneskelig og hensynsfuld Behandling. Det er jo ikke nogen Skam eller noget fejlagtigt, man har begaaet, fordi man er blevet Debitor i Diskonto- og Revisionsbanken, og der er jo ingen Grund til, at man skal være Genstand for særlig haard Behandling, fordi man er det, det vilde heller ikke være i Kreditorernes Interesse, i Kreditorernes Interesse er det virkelig, at Debitorerne behandles med saa megen Hensynsfuldhed, som er nødvendig for, at Likvidationen kan komme til at give størst muligt Udbytte. En anden Ting er, at man maaske nok kan sige, at det ved Likvidationskomiteens Sammensætning er en Mangel, at der ikke har været nogen Kreditorrepræsentation. Man er den Gang gaet ud fra — kan jeg huske —, at der vilde være en Del af Aktiekapitalen i Behold. Jeg ved ikke, om man med fuldkommen Sikkerhed kan sige i dette Øjeblik, at det er der ikke, men den Gang gik man altsaa ud derfra, og i saa Fald havde, mener jeg, den højtærede Statsminister Ret, naar han udtalte, at naar Aktionærernes Interesser bliver varetaget, varetages derigen- nem ogsaa Kreditorernes Interesser, for Kreditorerne skal have fuld Dækning, inden der kan blive noget til Aktionærerne. Ud fra det Synspunkt handlede man den Gang. Nu kan der maaske være Grund til at ændre Syn og af Forsigtighedshensyn sørge for, at ogsaa Kreditorerne bliver repræsenteret i Komiteen, og dertil skal jeg ikke indvende det mindste. Tværtimod, saaledes som den almindelige Mening — jeg ved ikke, hvorpaa den begrundes — nu er om Diskontobanken, maa jeg finde det rigtigt, at Indskydernes Krav om at blive repræsenteret i Komiteen eller ved Likvidationen imødekommes. Det kan jo ske paa to Maader: enten derved, at der vælges et Kreditorudvalg paa en eller anden Maade — og det er for Resten vanskeligt nok —, men man kan maaske dog faa valgt et Kreditorudvalg udenfor Komiteen, eller paa den Maade, som det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Kragh nærmest synes at mene var den rigtige, nemlig at Kreditorerne blev repræsenteret indenfor Likvidationskomiteen eller i Likvidationskomiteen — det ærede Medlem brugte begge Vendinger, og det siger det samme, men da det ærede Medlem paa den Maade fik sagt det to Gange, gaar jeg ud fra, at jeg ikke har misforstaaet ham, men at han helst ønsker, at Kreditorerne skal ind i Komiteen selv, og hvis det er hans Ønske, skal det ikke